

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/337/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218207032
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7218207032.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Jany Dudíkovej a Mgr. Miloša Greguša v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého V. D. nar. XX.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice dieťa rodičov: matky V. D. nar. X.X.XXXX bývajúcej v K. na C. B. č. X a otca V. D. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v K. na A. ulici č. XX v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 19P/22/2019-392 zo dňa 31.7.2020 takto

rozhodol:

P o t v d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. zmenil rozsudok Okresného súdu Košice I č.k. 22P/164/2016-40 zo dňa 8.2.2017 v časti výživného tak, že zvýšil mesačné výživné na maloletého V. zo sumy 80 Eur na sumu 140 Eur s účinnosťou od 3.8.2018. Výrokom II. dlžné výživné za obdobie od 3.8.2018 do 31.7.2020 v celkovej výške 1.054,50 Eur zaviazal otca zaplatiť matke do 90 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

2. Pri určení zvýšenia výživného vychádzal predovšetkým z odôvodnených potrieb maloletého. Mal preukázané, že na uspokojenie jeho základných potrieb matka vynakladá mesačne 423,60 Eur, z toho 165 Eur tvorí alikvotná časť poplatkov za bývanie, 258 Eur je suma na uspokojenie základných potrieb maloletého V.. Matkou vyčíslené výdavky na maloletého súd považoval za primerané veku a odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa, otec tieto výdavky nenamietal. Zdôraznil, že v prípade matky sa na plnenie vyživovacej povinnosti započítava okrem výdavkov, ktoré matka na uspokojenie potrieb detí vynaloží aj osobná starostlivosť, ktorú zabezpečuje o obe deti (okrem mal. V. aj o druhú spoločnú dcéru V. nar. XX.XX.XXXX) a tiež poskytovanie vecných plnení (bývanie, príp. iné). Súd prvej inštancie považoval s ohľadom na uvedené skutočnosti, po posúdení majetkových pomerov otca, za primerané zvýšenie výživného na sumu 140 Eur mesačne (4,66 Eur denne), čo rozhodne nemožno považovať za neprimerane vysoké výživné na uspokojenie potrieb 14 ročného chlapca. Konštatoval, že každý z rodičov je povinný upraviť si svoje pomery tak, aby dokázal zabezpečiť vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom. V danom prípade matka, ktorá realizuje osobnú starostlivosť o dve deti, na ktorej sa otec de facto nepodieľa, si svoje pomery upravila tak, že okrem hlavného pracovného pomeru vykonávala ešte dve mimoriadne náročné práce. Otec uviedol, že v hlavnom pracovnom pomere pracuje na zmeny, denná - nočná - dva dni voľna. V čase voľna jazdí taxíkom (2-3 hodiny, podľa toho, koľko má času), z čoho preukázal príjem cca 64 Eur mesačne. Súd prvej inštancie poukazujúc na princíp potenciality príjmov, ktorý má prednosť pred princípom fakticity, považoval uvedené konanie otca z pohľadu zabezpečenia výživy maloletého za neefektívne. Keďže výživné na deti má prednosť, pred ostatnými výdavkami rodičov, pri posúdení možností otca nebral do úvahy jeho výdavky na

sporenie, spotrebné úvery, výdavky na motorové vozidlá. Rovnako neakceptoval uspokojenie jeho potreby fajčenia. Prihliadol na to, že otec z pohľadu jeho možností plniť vyživovaciu povinnosť voči maloletému neefektívne nakladá so svojim vlastníctvom, kedy bezplatne prenecháva užívanie svojho motorového vozidla svojim rodičom. K vysokým výdavkom otca na bývanie, súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že otec býva v 4 izbovom byte sám, zároveň je spoluvlastníkom rodinného domu, preto uvedený argument nepovažoval za relevantný. Aj keď matka žiadala výživné zvýšiť od 1.9.2018 s poukazom na ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine v spojení s ust. § 40 CMP súd prvej inštancie považoval za spravodlivé a za správne prekročiť návrh matky a priznať zvýšenie výživného od podania návrhu, t.j. od 3.8.2018 z dôvodu, že dohodnuté výživné považoval za neprimerane nízke. Vzhľadom k skutočnosti, že otec platil za obdobie od 3.8.2018 do 31.7.2020 výživné 80 Eur mesačne, vzniklo mu dlžné výživné vypočítané ako násobok rozdielu medzi zvýšeným výživným a určeným výživným (29 dní za august 2018, 4 mesiace v r. 2018, 12 mesiacov v r. 2019 a 7 mesiacov v r. 2020 x 60 Eur) v celkovej výške 1438 Eur. Žiadal, aby súd na dlžné výživné započítal všetky výdavky, ktoré na deti vynakladá pri styku s nimi, výdavky na dovolenky, ktorú s deťmi absolvoval a preukázal predloženými bločkami, ako aj vreckové, ktoré dáva synovi v sume 10 Eur. Tu súd prvej inštancie zdôraznil, že výživné sa platí k rukám preferenčného rodiča a má v prvom rade spotrebný charakter, t.j. slúži na upokojovanie základných potrieb maloletého dieťaťa. Ak to pomery rodičov dovoľujú, môže slúžiť aj na uspokojovanie potrieb maloletého nad tento rámec. Konštatoval, že z uvedeného dôvodu nie je možné na dlh na výživnom započítať sumy, ktoré otec vynaložil na darčeky pre maloletého V. ani sumy, ktoré otec vynaložil v čase, keď sa realizuje styk s deťmi, ktorú sumu otec v končenom dôsledku ani nevyčíslil a preukázal iba predložením zmesi nekvalitných kópií bločkov bez preukázanej hodnoty. Výdavky na dovolenku tiež nepovažoval za výdavky, ktoré je možné považovať za plnenie vyživovacej povinnosti, napokon otec sám uviedol, že ani nevie čo všetko deťom kúpil a ktorému dieťaťu koľko, bral to spoločne. Pokiaľ ide o vreckové, otec nepreukázal, že by synovi dával vreckové v rozhodnom období pravidelne a v akej výške. Podľa vyjadrenia maloletého mu otec dával vreckové nepravidelne 5-10 Eur. Uvedené vreckové syn používal na nákup sladkostí a drobností, preto ani v prípade akceptovania jeho výšky a pravidelnosti podľa názoru súdu prvej inštancie nemožno túto sumu považovať za plnenie vyživovacej povinnosti. Tiež nebral do úvahy žiadne výdavky, ktoré otec vynaložil v roku 2017, resp. v inom termíne pred podaním návrhu. Za otcom preukázateľne vynaložené sumy, ktoré je možné započítať na výživné súd prvej inštancie považoval sumu 65 Eur (doučovanie z anglického jazyka), sumu 281,50 Eur (1 hodnoty zakúpeného notebooku), sumu 12 Eur za nákup písacích potrieb a 35 Eur (5 Eur nohavice, 20 Eur rifle), spolu na dlh na výživnom započítal sumu 383,50 Eur. Vychádzajúc z uvedeného rozhodol, že je otec povinný zaplatiť matke dlžné výživné v sume 1054,50 Eur. O spôsobe zaplataenia dlžného výživného rozhodol v zmysle § 232 ods. 3 CSP a nepovolil ho otcovi splácať v splátkach, pretože takýto postup by bol v neprospech maloletého. Vychádzal z toho, že otec o podanom návrhu vedel, sám ho považoval za dôvodný, nič mu preto nebránilo dobrovoľne platiť zvýšené výživné (navrhoval zvýšenie na 100 Eur), resp. tvoriť si na dlžné výživné rezervu. Poukázal na to, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe súdov je považované povolenie splátok de facto za poskytnutie bezúročného úveru na úkor maloletého, čo považoval za neprípustné. Uvedený názor súdu bol otcovi známy najneskôr od 14.1.2020, kedy súd prvej inštancie tento názor prezentoval na pojednávaní. Otec napriek tomu platil len určené výživné. Výšku dlhu, ako aj aktuálnu celospoločenskú situáciu súvisiacou s ochorením Covid-19, ktorá spôsobila určité obmedzenia aj ekonomického charakteru súd zohľadnil tak, že otcovi predĺžil zákonnú 3 dňovú lehotu na plnenie na 90 dní. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec. Stanovenú výšku vyživovacej povinnosti v sume 140 Eur považuje za neadekvátnu výške jeho príjmu, ako aj k výške nedoplatku, ktorý vznikol v dôsledku nekonania súdu. Navrhol výživné zvýšiť na sumu 110 Eur mesačne a po novom prepočte vypočítať aj dlžné výživné na sumu 510 Eur, pričom po odpočítaní zaplatenej sumy 383,50 Eur by bol nedoplatok na dlžnom výživnom v sume 126,50 Eur.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že trvá na sume určeného výživného 140 Eur mesačne, ako aj na výške dlžného výživného.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že má za to, že súd prvej inštancie správne posúdil skutkový stav veci a rozhodol v prospech a v záujme maloletého dieťaťa. Zdôraznil, že vyživovacia povinnosť k mal. V. bola určená v roku 2012 na sumu 80 Eur mesačne. Návrh matky na zvýšenie výživného považuje za opodstatnený, nakoľko od poslednej úpravy výšky výživného sa pomery na strane mal. V. zmenili, čo súvisí s jeho fyzickým rastom, nástupom na 2. stupeň základnej školy a záujmovými aktivitami.

6. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky a kolízneho opatrovníka uviedol, že trvá na skutočnostiach uvedených v odvolaní. Poukázal na ním uvádzané okolnosti k určeniu výšky výživného, na ktoré súd prvej inštancie neprihliadal a nevysporiadal sa s nimi.

7. Matka vo vyjadrení sa k vyjadreniu otca uviedla, že v plnom rozsahu trvá na výživnom 140 Eur mesačne. Zdôraznila, že potreby maloletého sa podstatne zvýšili, keďže maloletý V. je vo veku dospievania, zvýšil sa mu apetít, pridružili sa mu zdravotné problémy, na ktoré mu musí kupovať lieky. Priložila tabuľku výdajov na oblečenie maloletého za obdobie od 4.7.2020 do 30.11.2020, pričom za jeho oblečenie zaplatila celkovo 376,49 Eur a za lieky spolu zaplatila 110,87 Eur.

8. Iné vyjadrenia do spisu doložené neboli.

9. Konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP).

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP), ak tento zákona neustanovuje inak.

11. Podľa § 121 CMP rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozbavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

12. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutie o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

13. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

14. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

15. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

16. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

17. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

18. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti a možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

19. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

20. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

21. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z § 65 a § 66 CMP v spojení s § 219 ods. 3 CSP bez nariadenia

pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 191 CSP vyhodnotil dôkazy, prihliadol na všetko čo vyšlo za konania najavo vrátane toho, čo uviedli účastníci, preto je odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie o zvýšení výživného presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa dôsledne vysporiadal s námietkami otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu už v priebehu konania na súde prvej inštancie a otec ani v priebehu odvolacieho konania neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o výživnom pre maloletého V.. Odvolací súd je toho presvedčený, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli nepochybne preukázané všetky okolnosti podstatné pre rozhodnutie o zvýšení výživného v dôsledku čoho ani odvolací súd nemá pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov a teda za porušenie tohto zákonného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Odvolací súd tiež poznamenáva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. V tomto prejednávacom prípade súd prvej inštancie dôsledne vykonal dokazovanie, zistil skutočný stav, ktorý následne správne právne posúdil, pričom jeho skutkové a právne závery zjavne nie sú svojvoľné a neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

22. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dôsledne porovnal pomery účastníkov v čase predchádzajúcej úpravy výživného so súčasnými pomermi a stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že preukázateľné výdavky na strane maloletého V. sa oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu zvýšili. K zmene pomerov došlo z dôvodu samotného veku maloletého dieťa, pričom výživné bolo naposledy upravené v roku 2017, keď mal maloletý 11 rokov. V súčasnosti maloletý navštevuje druhý stupeň základnej školy, čím sa mu zvýšili výdaje na zabezpečenie školských potrieb, učebníc, je už blízky veku dospelosti s čím súvisia zvýšené náklady na stravu, hygienu a kozmetiku. Matkou prezentované výdavky v súvislosti so zabezpečením výživy maloletého nevybočujú z rámca potrieb iných detí na rovnakom stupni školského vzdelávania, preto o ich výške nemal pochybnosti ani odvolací súd. Podstatným spôsobom sa zmenili pomery aj u matky, ktorá bola nútená z dôvodu zabezpečenia bývania odkúpiť byt v ktorom bývajú a čerpať hypotekárny úver, čím sa jej zvýšili mesačné náklady o 240 Eur. U otca podstatnejšia zmena pomerov od poslednej úpravy zistená nebola.

23. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom predstavuje jeden zo základných pilierov systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Povinnosť vyživovať svoje dieťa má každý z rodičov. Vyživovacia povinnosť môže mať niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa a domácnosť, ďalšou formou plnenia vyživovacej povinnosti môže byť poskytovanie vecných plnení, napr. bývania alebo stravovania. Ďalšou formou plnenia vyživovacej povinnosti je plnenie výživného ako peňažného príspevku na uhradzovanie potrieb dieťaťa. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení (bývanie, strava, nákup ošatenia, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a pod.) a osobnou starostlivosťou. Rodič, ktorý sa o dieťa nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určí súd. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je smerodajná životná úroveň každého z rodičov, pretože platí prvoradá premisa, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Miera životnej úrovne je zistiteľná rôznymi dôkazmi. Vodiacou zásadou na strane povinného je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov. Za schopnosti každého rodiča je potrebné považovať jeho reálny zárobok, ktorý dosahuje v čase vyhlásenia rozhodnutia. Do príjmu rodiča v pracovnom pomere sa zohľadnia aj benefity z pracovného pomeru ako sú diéty, alebo poskytnuté finančné náhrady za auto, resp. mobilný telefón tak, že ich súd započíta ako faktory určujúce životnú úroveň rodiča. Ako je to uvedené v ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine, každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich vlastných potrieb. Zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča alebo iné potreby.

24. Odvolací súd posúdením všetkých relevantných skutočností vo vzťahu k predmetu konania dospel k presvedčeniu, že súdom prvej inštancie zvýšené výživné je primerané schopnostiam a možnostiam otca. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že výživné 140 Eur mesačne (denné výživné 4,66 Eur) zohľadňuje iba časť nevyhnutných potrieb maloletého V., pretože je vo veku intenzívneho fyzického rastu a duševného dospievania, a preto sú rozhodne jeho odôvodnené potreby vyššie ako už stabilizované

potreby jeho rodičov a zjavne by odôvodňovali zvýšenie výživného vo väčšom rozsahu, ale dôsledne vychádzajúc zo schopností a možností otca, ktorý z mesačného príjmu 970 Eur musí plniť ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči dcére V. (r. 2001), čo je okrem odôvodnených potrieb maloletého limitujúcim kritériom pre rozhodnutie o rozsahu vyživovacej povinnosti otca voči synovi. Odvolací súd je toho presvedčenia, že otec bol schopný v rozhodnom období uspokojovať svoje vlastné potreby v rozsahu minimálne bežného životného štandardu, preto možno od nej spravodlivo žiadať, aby rovnaký štandard umožnil aj svojmu synovi formou výživného, čo je v súlade s požiadavkou, že dieťa, ktorého rodičia nežijú spolu, má mať takú životnú úroveň, ako keby spolužitie rodičov existovalo. Odvolací súd tiež poukazuje na ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom považuje za ich prvoradú zákonnú povinnosť, ako aj na ods. 5 tohto zákonného ustanovenia, v ktorom je výslovne uvedené, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, v zmysle ktorého je rodič povinný plne rešpektovať vyživovaciu povinnosť a svoje výdavky usmerniť tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené.

25. K odvolacej námietke otca o nesprávnom výpočte dlžného výživného odvolací súd uvádza, že vzhľadom na určenie správnej sumy mesačného výživného 140 Eur bolo súdom prvej inštancie vypočítané matematicky presne a preto odvolací súd naň odkazuje. Zároveň poukazuje na ustanovenia § 232 ods. 3, 4 CSP z ktorých vyplýva, že určenie dlhšej ako trojdňovej lehoty na plnenie alebo povolenie splátok umožňuje súdu, aby sám nezávisle na návrh účastníkov konania zvažil, či je povolenie takejto výhody vhodné so zreteľom na pomery toho, komu sa povinnosť ukladá, na výšku prisúdeného nároku alebo na iné okolnosti prípadu a zároveň či neprimerane neznevýhodní povinného oproti oprávnenému. Zvláštnu pozornosť je potrebné venovať povoleniu výhody povinnému v prípade výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť a okrem iného je prednostnou pohľadávkou so zreteľom na naliehavosť potreby, ktorej výživné slúži. Súd je povinný prihliadnuť aj na postoj povinného k plneniu, ako aj na to, či povolenie takejto výhody nebude mať ťaživý dopad na oprávneného, prípadne či je možné od neho spravodlivo žiadať strpenie plnenia v splátkach alebo v dlhšej ako zákonnej lehote. Odvolací súd vzhľadom k povahe prejednávanej veci (výživné na mal. dieťa), priznanému nároku, dĺžke rozhodovania o návrhu (od 3.8.2018), nepovažuje za spravodlivé priznať výhodu splátok, prípadne dlhšiu lehotu splatnosti ako 90 dní od právoplatnosti rozsudku, pretože otcovi muselo byť zrejmé, ako si plnil vyživovaciu povinnosť a pri primeranej prezieravosti si mohol vyčíslieť dlžné výživné a postupne vytvárať úspory na úhradu dlžného výživného, pretože je nepochybné, že ani matka pri uspokojovaní potrieb mal. V. nebola zvýhodnená splátkami a musela jeho potreby uspokojovať postupne tak ako vznikali a z hľadiska účelu, ktorému výživné slúži, je vhodné, aby dlžné výživné bolo zaplatené naraz, čo umožňuje lepšie využitie peňažných prostriedkov v prospech maloletého.

26. Odvolací súd sa stotožnil aj s rozhodnutím súdu prvej inštancie o náhrade trov konania tak, že v súlade s § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

27. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a pretože sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia podľa § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

28. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).